

ordentlig vanskeligt at samle Is paa sædvanlig Maade, og at det saaledes kunde ventes, at der vilde blive indført her til Landet en ikke ringe Mængde Is, og at denne Is vilde blive forholdsvis dyr, i hvilken Henseende det særlig kan mærkes, at Tolden er et temmelig stort Beløb for raa Is. Forholdet er dette, at raa Is ikke findes opført i Toldtariffen, men derimod er bleven toldpligtig ifølge særlig Resolution, saaledes at den henføres under Positionen „ubenævnte Varer“. Tolden udgør derfor 10 % af Varens Værdi, og da Tolden maa beregnes af Varen med den Vægt, den har i det Øjeblik den indføres, men Varen er underkastet et meget betydeligt Svind, inden den naar til Forbrugerne, bliver Tolden i Virkeligheden meget betydelig. De saaledes paaberaabte Forhold kunne vel lede ogsaa mig til at gaa til en Foranstaltning som den, der var omhandlet i Forslaget, hvis der ikke netop var dette, at man derigennem skaffede en særlig Begunstigelse for Indførsel af raa Is til enkelte bestemte Næringsbrug. Dette har jeg ikke ment at kunne tiltræde. Der forekommer mig ikke at være tilstrækkelig Grund til at begrænse denne Begunstigelse paa den anførte Maade. Jeg har ment, naar man skulde betræde den Vej, Forslaget anviser, maatte man gaa til at gøre raa Is i det hele taget toldfri. I saa Henseende skal jeg anføre, at allerede fra 1871 har man saavel fra Regeringens Side som, saa vidt jeg ved, ogsaa fra begge Tings Side været enig om, at man ved en Toldreform vilde gøre raa Is toldfri. I fiskal Henseende har den Told, som Isen indbringer, ikke nogen Betydning. Den er i enkelte Aar aldeles forsvindende, i andre Aar, som f. Eks. i indeværende, vil Beløbet naturligvis nok kunne løbe op, men dog ikke til noget væsentligt. Jeg har derfor ment at kunne tiltræde Forslaget, men saaledes, at jeg selv har stillet Ændringsforslag om at forandre Loven derhen, at den kort og godt kommer til at lyde paa, at Indførslen af raa Is er toldfri, og i den saaledes ændrede Skikkelse, hvori Lovforslaget er vedtaget af Folketinget, skal jeg anbefale det til Vedtagelse. Her foreligger ganske vist en partiel Toldrevision, samtidig med at Toldloven i det

hele er forelagt Rigsdagen til Revision. Og det er som Princip ikke noget heldigt at revidere partielt samtidig med, at man reviderer totalt. Det behøver jeg ikke nærmere at forklare, men jeg mener, man fra det almindelige Princip kan gøre en Undtagelse paa dette lille Omraade, hvor man, det gentager jeg, fra alle Sider har været enig om at naa det Resultat, som Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse angiver.

Ahlmann: Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag med et Par Ord. Som den ærede Finansminister bemærkede, andrager Tolden paa Is jo et ganske forsvindende Beløb under almindelige Forhold. Men dertil er at bemærke, at naar man kan faa Is nok herhjemme, er Indførslen ubetydelig. Ganske anderledes vil det være i Aar, hvor man maa importere hele Forbruget, og dette vil komme til at udgøre store Masser, ikke alene til Mejerier og Slagterier, men ogsaa til industrielle Foretagender, Bryggerier o. s. v. Jeg tror at kunne sige, at man blandt Landbrugere vil sætte Pris paa denne Lov, og jeg skal tillade mig at anbefale det ærede Ting at slutte sig lige saa velvillig til Forslaget, som Tilfældet har været i det andet Ting.

Tolderlund: Naar den ærede sidste Taler udtalte, at Landbruget sætter Pris paa denne Lov, er det min Overbevisning, at dette ikke mindre gælder de industri-drivende, navnlig Bryggerne, og da hele Loven i fiskal Henseende har saa ringe Betydning, men derimod kan faa Betydning for Forbrugerne, vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse uforandret, og jeg vil haabe, at det maa ske hurtigst mulig, saaledes at Loven kan komme Importørerne til gode. De staa netop ved den Tid, hvor de kunne faa god Brug af en saadan Lov.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.